

Ze všeho toho jest patrné, že žal. úřad jednal zcela správně, když za základ svého rozhodnutí vzal jedině zákon ze dne 12. srpna 1921 č. 354 sb. z. a n., a protože — jak stížnosti samy v odstavci VII. přiznávají — jsou nař. rozhodnutí logicky správným podřaděním daného případu pod § 3 č. 2 cit. zákona, jest výtka nezákonnosti rozhodnutí těch neodůvodněna a bylo stížnosti zamítnouti.

Č. 1466.

Právo volného stěhování: Příčí se zákonu, učiní-li obec povolení, aby se určitá osoba usídlila v jejím obvodu, závislým na podmínce, že osoba ta upíše městskou půjčku.

(Nález ze dne 1. července 1922 č. 9397.)

Věc: Adolf F. v B. proti městskému správnímu výboru v Bratislavě o usídlení v Bratislavě.

Výrok: Naříkané rozhodnutí, pokud jím povolení k usídlení v Bratislavě vázáno bylo na podmínku, že stěžovatel upíše na půjčku města Bratislavy 20.000 K, zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem z — udělil magistrát města Bratislavy st-li povolení k usídlení pod podmínkou, že zaplatí 2000 K hotově a upíše 20.000 K městské půjčky.

Odvolání st-lovo podanému z tohoto výměru administrativní výbor města Bratislavy nevyhověl, a to z důvodu rozhodnutí prvé stolice.

Do tohoto rozhodnutí stěžuje si žadatel uváděje, že jakožto čl. státní občan má právo k usídlení a žádá za osvobození od úpisu na městskou půjčku.

Žal. úřad, ačkoliv opětně byl vyzván k předložení spisů, a to po druhé s doložením, že jinak bude rozhodnuto beze zřetele na správní spisy jen na základě obsahu stížnosti nebo přednesů při veřejném ústním líčení, spisů přece nepředložil. Bylo tedy o věci rozhodnouti pouze na základě obsahu stížnosti, o níž uvážil nss takto:

Stížnost bere nař. rozhodnutí pouze potud v odpor, pokud jím povolení k usídlení st-le v Bratislavě vázáno bylo na podmínku, že st-l upíše na půjčku města Bratislavy částku 20.000 K.

V tom směru nutno uvést, že právní řád spočívá na zásadě volného stěhování občanů uvnitř státního území uznané výslovně v § 108 ústavní listiny čl. republiky. Smí tedy obec opřít se usídlení určité osoby uvnitř svého obvodu jedině z určitých zákonem výslovně připuštěných důvodů (viz zákon ze dne 1. dubna 1919 č. 181 sb. z. a n., resp. zákon ze dne 17. března 1921 č. 118 sb. z. a n.).

O takové případy však nejde, neboť obec nebrání se pobytu st-lovu ve svém obvodu z důvodů bytové nouze, nýbrž shledává usídlení jeho zásadně přípustným, má však za to, že usídlení st-lovo v Bratislavě může učiniti závislým na upsání 20.000 K městské půjčky.

Ježto, však není zákonného ustanovení, jež by obci propůjčovalo oprávnění k takovému omezování volného stěhování občanů uvnitř státního území, jest nař. rozhodnutí v odporu se zákonem, slušelo je tudíž, pokud stížností jest naříkáno, zrušiti pro nezákonnost.